

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collegium Politico-Historicum - Cod. St. Blasien 116

[Südwestdeutschland], [17. Jahrh.]

Somnium de audito sermone ante Mortem Archiducis Austriae Johannis 29
Martii et nati et defuncti Anno 1670

[urn:nbn:de:bsz:31-55801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-55801)

4

Sennium
De Fucido Sermone ante Mortem
Archiducis Austriae Joannis 20 Martij
et nati et defuncti A^o 1670.

Cum quis nocte nascitur et in novilunio,
et in eodem denascitur ut Ego.

Calligantes oculos palpebrae non solem nec lucem agnoscent,
quia non viderent.

Ego Archidux Sol Orbis futurus
vix ortus occubui.

Quasi momentanea vita Serenae corruptio fuit
Contentus Solis Dei gratia in Baptismo,
quia ab hominibus accepi nullam.

Post diem cinerum factus fui cinis.

Et intravi tot ante me brevi tempore Archiducis vias.

Destinatus ad Sceptra Archidux

Res Augusti Parentis et Matris,

Et magna nobis Comes, Provinciarum
et Imperij.

Ut praecoci ingenio haec tallare possem,
Mater fuit Hispana.

Quae per morientes brevi filios auget
Choros Angelorum.

Innocenter mori est ingenij felicitas,

Feci quod me frater fecit nomine Ferdinandy.

Ego nec nomen expectavi

Sed properavi ad Fratrem

Edignatus Scepta, tot periculis accumulata
Eccet noctu natus.

Vidi pene momento tot Machinationibz aulam
ut mihi nec in matris utero viveret
debitis mensuris habitare,
violenter ex utero extrusus
An non ex aulam quoque pellendus?

Quae non passus supplicia Frater
Innocens fraterculus
necdum capax peccati;

Nisi fuerit peccatus, fuisse Caesaris filius

Ego paulo ante in lucem effusus
Vidi Augustum adhuc pallentem in vicinia Mortis
vidi Matrem in morbillis
primo oculorum nictu.

Paratus iam vidi mihi Scaevae heredem
Lucei in Villa Cremona
Ex hac vita mihi exitum indicit
nec parens medetur.

Meditatus dudum facinus Sybilla occidit Catibonae.
ut Villium non Regem ageret.

Munus Herodis est Caesari abscondere Heredes
et recreare Luctetia funestis nuntiis

Quis amet mundum Luctetia infectum?

Sigarenis agros coluisset,

Adhuc vivorum
Lucei. Scaevae Imperij futuris,

ideo perij:

Si obstetricante Luccina delicijs
refectis cur in hac aula superesset
quae momento aspicere vidi vacua

Opes ingentis Patrimonij iam alii deglutierunt
Plenarum rapinis Scaevae
Et Auribus.

5

Splendor Aulicorum mihi micantibus oculos clausit
Quidquid ad Regesti servitia obstrictum
Propria obtineat principatus.
Principibus et Comitibus ad sumum erectis.

Camerarij sine numero
Sed rari in obsequio.

In sola Caesaris persona Maiestas in reliquis nulla,
Cum Theatra et Scenae vaduntur ab Italij
Alij seris aequali
A cararijs exarant.

Inane nunc nomen Archiducum, pares habet
Sicut in Gallia.

Explosus ipse serus Leopoldy Guilielmus
Tot palmarum campi Suetor
Plus assentatione datus quam sanguine
Absorbta est patris substantia.

Cum accipit a provincijs, precario accipit
Melius mihi nudis se hac vita Aulica exire
quam tandem mendicare.

Quod Reges non decet, qui tot terris dominantur
Sceptus obtinere nunc minime tutus

Quia parens exarmatur,
Exercitijs caret.

Remuerent dimissi stipendiarij veterani
quibus Aures et pares abundat ~~erunt~~
Nec Ego nec frater viximus cum Austriaca Aquilla
Nunc propendentes Italia in Germaniam
officij sui memores fecit.

Erant Majestati Custodes bello incliti Sues
Bucqueius Tamprenus Tillig Gallahus
Biolomineus et Wartenbergius
in horum galeis Caesares dormierunt.
Romani, res nostras fasibus et securibus indigent
Censoribus et Pictatoribus.
Quia nemo statimbona digna Historiis dicitur
praeter Caesares.

Religione salva pereant cetera
si vivendum ulterius esset

Severus fieret Imperator.
Sed bonitas aethiaca hunc titulum odit
Sanguis et anima aethiaca clementia est
Ideo nocte moriens non expecto gallicinum
noto eis esse amicum, qui inimicitias non deponit
Vaticinium Orbis lege.

Erit semper cum clementia aethiaca
et infidens liliis asperitas
facient recordari aethiacam
Quibus Caesar candidus et rubicundus
iacuisse inter rosas
non tinctus reorum sanguine
Sed innocens.

Nunquam sanguine fuderunt nisi coacti
Theodosius, Ruffinus et Stillicones
aethiaca tantum rebelles sustulerunt.

Valete aethiaca, quibus iam lilia placent
Quorum odor, cum capitis noceat violento odore
Et mihi futuro orbis capiti Sarcophagus maturavit
Sed eis nihil deest magis quam candor

6
Colorata sunt omnia quandoque caesera,
melius est mihi in caelo regnare quam in terra
veni aquila me Jovis filium
in sublimem effer.

Valete, parens, Mater, Austriae Com
no quibus in caelo actus oratores.

Nullo efficacior orator quam Innocentia
Cui multos in terris habuisse oratores
Jam non cedros et marmora, sed stellas calcabo
Cui debuisse capita inimicorum.

Scriptum in Serenissimo Sereno Regis Angliae.

Caroli II.

reperitur post eius mortem Inprimis manu exaratum.

Ex colloquio nuper inter Nos habito, satis tibi constare arbitror, remiam
esse Christi in hoc Mundo Ecclesiam, et quidem, quod haec alia esse non possit
ab ea, quae Romano-Catholica vocatur, non putamus esse eandem, quae quod
Scriptura typis sit caesa. Minime mihi videtur necessarium, ut molestus
sibi onus imponas, aliter illud veluti pelagus Disputationum ingrediendi,
cum praecipua et quidem remia quaestio sit, ubina reperitur Ecclesia illa
quam in duobus Symbolis nos credere profiteamur. In his una Catholica et
Apostolica Ecclesia credi nos affirmamus, neque cuiuslibet huius phantasiae.
Ductus sua sequenti permittit esse credere prohibere, sed audienda est Ecclesia
cui a Christo concessa est potestas, nos dirigendi in negotio fidei, et a qua ad
nostram instructionem Symbola ista condita sunt. A ratione profus alienum
foret, ut legislator pro Nationis cuiuslibet, vel urbis regimine leges
sanciret, easque Civibus, seu populo sic relinqueret, ut ipsi eorumdem Interpretes
forent atque iudices, Ita quippe fieret, ut quilibet in causa propria iudex
evaderet sublata profus veris et iniuriis ratione. Potestatem igitur Nobis